

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część LXIII. — Wydana i rozesłana dnia 13. lipca 1897.

Treść: (№ 153—156.) 153. Rozporządzenie, dotyczące się egzekucji przeciw gminom tudzież przeciw zakładom uznany za publiczne i powszechnie użyteczne. — 154. Obwieszczenie o przeistoczeniu komór pomocniczych I. klasy w Kanale Rosega i Dewinie, tudzież komory II. klasy w Merniku na delegacye komór, jakoteż o ustanowieniu nowych przykomórków w Tryeście. — 155. Rozporządzenie, upoważniające urzędy depozytowe sądów cywilnych w Pradze, Grazu i Tryeście do starania się o nowe arkusze kuponowe do papierów wartościowych, znajdujących się w zachowaniu sądowem. — 156. Rozporządzenie, dotyczące się ustanowienia sądu obwodowego w Maryborku w Styryi.

153.

Rozporządzenie Ministra sprawiedliwości w porozumieniu z Ministrami spraw wewnętrznych i rolnictwa, tudzież Ministra wyznań i oświaty z dnia 6. maja 1897,

tyczące się egzekucji przeciw gminom tudzież przeciw zakładom uznany za publiczne i powszechnie użyteczne.

Ku wykonaniu postanowień §. 15 Ordynacji egzekucyjnej (ustawa z dnia 27. maja 1896, Dz. u. p. Nr. 79), Minister sprawiedliwości na zasadzie artykułu XLl. ustawy z dnia 27. maja 1896, Dz. u. p. Nr. 78, o zaprowadzeniu Ordynacji egzekucyjnej, zarządza w porozumieniu z Ministrami spraw wewnętrznych i rolnictwa tudzież z Ministrem wyznań i oświaty, co następuje:

Gminy.

§. 1.

Za gminy w duchu §. 15 Ordynacji egzekucyjnej rozumieć należy oprócz gmin miejscowych, istniejących według ordynacji gminnych i miast, własny statut posiadających, także części gmin do samodzielnego zawiadywania swymi interesami

upoważnione (miejscowości, gminy podatkowe, dzielnice), gminy upoważnione do wspólnego zawiadywania interesami gmin połączonych (gminy administracyjne), tudzież wszelkie inne konkurencyje i związki upoważnione do zawiadywania sprawami publicznymi, które albo na mocy ustawy są za gminy uważane albo ustawą upoważnione do zawiadywania sprawami jednej lub kilku gmin i mają przyznane sobie ustawą prawo zaprowadzania poborów na pokrywanie swoich potrzeb, jak np. powiaty reprezentacyjne, konkurencyje budowy kościołów i plebanii, parafie, gminy wyznaniowe, okręgi szkolne i gminy szkolne, wydziały drogowe i konkurencyje drogowe, okręgi dobroczynności, okręgi konkurencyi do wydalania itp.

Zakłady publiczne i powszechnie użyteczne.

§. 2.

Zakłady, które władza administracyjna może w myśl §. 15 Ordynacji egzekucyjnej uznać za publiczne i powszechnie użyteczne, są w szczególności następujące: szpitale fundacyjne i prywatne, zakłady położnicze, domy podrzutek, domy ubogich, inwalidów i kalek, zakłady dla kalek, domy przytułku dla dzieci, dla starców, schroniska i przytuliska dla ubogich, zakłady dla ślepych i głuchoniemych, tudzież inne zakłady dla dzieci bez niektórych zmysłów, zakłady towarzystw ratunkowych i domy ratunkowe, ogródki fröblowskie i ochrony dla dzieci, zakłady do leczenia i pielęgnowania obłąkanych, kuchnie ludowe, ogrzewalnie i wszelkie inne za-

kłady dobroczynności, czytelnie ludowe, zakłady pośrednictwa pracy, szkoły i inne zakłady naukowe, straże pożarne, a względnie korporacje, fundacje, stowarzyszenia i inne związki, które zaprowadzają i utrzymują takie zakłady lub w ogóle wzięły na siebie i rzeczywiście wykonywają dobrowolnie poszczególne zadania, które gminy powinny w swoim zakresie samodzielnie wykonywać (sprawy nauki, zdrowia, służ, ubóstwa, piecza moralności, policya ogniowa itd.).

Zakłady w pierwszym ustępie oznaczone, jako też kościoły, świątynie i wszelkie inne zakłady wyznaniowe, cmentarze i domy przedpogrzebowe mogą być uznane w myśl §. 15 Ordynacyi egzekucyjnej za zakłady publiczne i powszechnie użyteczne, jeżeli gminy, konkurencyje i związki w §. 1 wymienione, utrzymują te zakłady lubo takowe do nich nie należą.

§. 3.

Oświadczenie, że zakład jest publiczny lub powszechnie użyteczny, należy do rządowej władzy politycznej powiatowej, co do zakładów zaś znajdujących się na obszarze miasta mającego własny statut, do władzy politycznej krajowej. Oświadczenie wydaje się na prośbę zakładu po przeprowadzeniu potrzebnych dochodzeń urzędowych pod względem celów i rzeczywistej działalności zakładu o który idzie. Gdy idzie o zakłady, których czynność rozciąga się na zadania należące do własnego zakresu działania gminy, zapytać należy przed wydaniem oświadczenia także gminę, w której obszarze znajduje się zakład.

Od orzeczenia może zakład odwołać się do władzy politycznej krajowej, jeżeli zaś ona sama do wydania oświadczenia była powołana, do Ministerstwa spraw wewnętrznych a to w terminach, które wyznaczone są w ustawie z dnia 12. maja 1896, Dz. u. p. Nr. 101. W tych przypadkach, w których władza polityczna krajowa rozstrzyga w drugiej instancyi, niema dalszego toku instancyi.

Oświadczenie jest dla sądów obowiązującym dopóty, dopóki nie zostanie uchylone w skutek rekursu założonego w myśl ustępu 2, albo dopóki go nie cofnie władza, która je wydała. Cofnięcie może nastąpić na prośbę wierzyciela zakładu, z którego wierzytelności pieniężnej powstał tytuł egzekucyjny, albo też z urzędu, jeżeli działalność zakładu tymczasem tak się zmieniła, że tenże nie może już być uważany za publiczny i powszechnie użyteczny. W obu przypadkach przed wydaniem decyzji poczynić należy potrzebne dochodzenia urzędowe; także reprezentantów zakładu należy przed wydaniem decyzji wysłuchać.

Do rekursów od tych decyzji stosują się przepisy drugiego ustępu.

Rodzaje egzekucyi, do których stosuje się §. 15 O. e.

§. 4.

Ograniczenie dozwoleń egzekucyi w §. 15 Ordynacyi egzekucyjnej oznaczone, odnosi się do wszystkich rodzajów egzekucyi, które w skutek odjęcia części składowych majątku lub w skutek ograniczenia albo zatamowania ich używania przyniosłyby uszczerbek interesom publicznym pod pieczą gminy lub zakładu zostającym; pod tym ostatnim warunkiem postanowienia §. 15 Ordynacyi egzekucyjnej stosują się w szczególności także wtedy, gdy egzekwujący wierzyciel prowadzi egzekucję na przedsiębiorstwach, zakładach lub prawach gminy lub zakładu zapomocą administracyi przymusowej.

Oznaczenie części składowych majątku nie podlegających egzekucyi.

§. 5.

Władzami administracyjnymi rządowymi, które stosownie do §. 15 Ordynacyi egzekucyjnej mają dać oświadczenie, o ile części składowe majątku gminy lub zakładu za publiczny lub powszechnie użyteczny uznanego, mogą być użyte na zaspokojenie dłużnika bez uszczerbku dla interesów publicznych przestrzegać się mających, są rządowe władze polityczne powiatowe; co się tyczy zakładów, znajdujących się w obszarze miasta posiadającego własny statut lub należących do takiego miasta, oświadczenie złożyć ma władza polityczna krajowa.

Obwód części składowych majątku, egzekucyi podlegających, oznaczają mają władze rzeczzone według samodzielnego zdania.

§. 6.

Oświadczenie to wydaje się albo na zapytanie sądu, do którego podano wniosek o egzekucję przeciw gminie lub przeciw zakładowi uznanemu za publiczny i powszechnie użyteczny, albo na prośbę gminy lub zakładu, albo też na prośbę jednego z ich wierzycieli, którego wierzytelność pieniężna stanowi tytuł egzekucyjny.

Gmina lub zakład może żądać takiego oświadczenia tylko wtedy, jeżeli przeciwko niej podano już wniosek o egzekucję. Natomiast wierzyciele gminy, lub zakładu uznanego za publiczny i powszechnie użyteczny, mogą żądać oświadczenia co do rozmiarów części składowych majątku egzekucyi podlegających jeszcze przed podaniem wniosku o egzekucję. Jeżeli wierzyciel dołączył do swego wniosku o egzekucję takie oświadczenie władzy administracyjnej, urzędowe zapytywanie ze strony sądu jest zbyteczne.

Przed wydaniem oświadczenia wysłuchać należy reprezentantów gminy lub zakładu i wierzycieli i poczynić potrzebne dochodzenia urzędowe co do przeznaczenia i rzeczywistego używania części składowych majątku o które idzie.

Pod względem zbijania tej decyzji stosują się przepisy §. 3, ustęp 2; także wierzyciel ma prawo podać rekurs.

§. 7.

Zapytanie w §. 6, ustęp 1 wzmiankowane, ma sąd wystosować z urzędu do rządowej władzy politycznej powiatowej lub do władzy politycznej krajowej także wtedy, gdyby dopiero po dozwoleniu egzekucyj okazało się, że prowadzona jest przeciwko gminie lub przeciw zakładowi uznanemu za publiczny i powszechnie użyteczny, a te ostatnie nie postarały się już tymczasem o oświadczenie ograniczające rozciągłość dozwolonego prowadzenia egzekucyj. Przepisy §. 6, ustęp 2 i 3 stosują się także w tym przypadku bez zmiany.

Aż do prawomocnego stwierdzenia majątku, którego można użyć do zaspokojenia wierzyciela, egzekucya może być na wniosek całkiem lub po części odłożona (§§. 42, l. 3 i 43, ustęp 3 Ordynacyi egzekucyjnej).

Wpływ oświadczenia Władzy administracyjnej na późniejsze wnioski o dozwolenie egzekucyj.

§. 8.

Jeżeli w skutek oświadczenia władz administracyjnych, dozwolenie egzekucyj zostanie odmówione lub ograniczenie egzekucyj będzie zarządzone, w takim razie ten sam wierzyciel lub inni wierzyciele mogą tylko w takim razie prowadzić o należności pieniężne egzekucję na częściach składowych majątku od egzekucyj wyłączonych, jeżeli razem z wnioskiem o egzekucję złożone będzie oświadczenie władzy administracyjnej jako te części składowe majątku nie są już potrzebne na zaspokajanie interesów publicznych pod pieczę gminy lub zakładu zostających.

Do wyjednania tego oświadczenia stosują się przepisy §. 6 niniejszego rozporządzenia.

Nagłość załatwień.

§. 9.

Ponieważ opóźnianie dozwoleń egzekucyj może w pewnych okolicznościach wystawić egzekwującego wierzyciela na niebezpieczeństwo niemożności odzyskania lub na dotkliwą stratę części majątku, wkłada się tak na sądy jak i na władze

administracyjne obowiązek, żeby w razie otrzymania zapytań i przy wszystkich według osnowy niniejszego rozporządzenia odbywających się dochodzeniach, rozprawach i decyzjach postępowały z jak największym pośpiechem i żeby zawsze miały na względzie nagłość wszelkich tego rodzaju zapytań i załatwień.

Badeni r. w.

Gautsch r. w.

Ledebur r. w.

Gleispach r. w.

154.

Obwieszczenie Ministerstwa skarbu z dnia 25. czerwca 1897,

o przeistoczeniu komór pomocniczych I. klasy w Kanale Rosega i Dewinie, tudzież komory II. klasy w Merniku na delegacye komor, jakoteż o ustanowieniu nowych przykomorków w Tryeście.

Komory pomocnicze I. klasy w Kanale Rosega i Dewinie, tudzież komora pomocnicza II. klasy w Merniku przeistaczają się od dnia 1. sierpnia 1897 na delegacye opatrzone upoważnieniami komór pomocniczych II. klasy a mianowicie w Kanale Rosega i Dewinie do sprawowania oraz służby portowej i zdrowotnej morskiej.

Delegacye komory głównej tryestyńskiej zostały podzielone ze zmianą ich rozmieszczenia z r. 1891, Dz. u. p. Nr. 154, wykaz VIII, l. 16, na dwie następujące grupy:

Grupa I.

1. Biuro centralne (w pobliżu wejścia),
2. Delegacya przy dworcu zestawowym,
3. „ dla magazynów 6, 7 i 8 i dla hangarów Lloyd'a,
4. „ dla magazynów 9, 10, 11, 12, 12 a, 13, 13 a, 14, 15 i 16,
5. „ dla magazynów 17, 18, 19, 20, 21, 22, 24, 25 i 26,
6. „ przy głównem wejściu,
7. „ na kolei państwa (magazyn 5),
8. „ w magazynach kolei południowej,
9. „ w dworcu towarowym kolei południowej (z tymczasowymi magazynami spirytusu).

w Punto Franco.

Grupa II.

1. Delegacya „Sanität“,
2. „ „Post“,
3. „ na grobli IV,
4. „ przy grobli św. Karola,

5. Delegacya przy grobli Giuseppino,
6. „ na dworcu św. Andrzeja,
7. „ św. Sawa (dworzec naftowy),
8. „ Panatiche Lloyda,
9. „ Arsenal Lloyda.

Biliński r. w.

155.

Rozporządzenie Ministerstw sprawiedliwości i skarbu w porozumieniu z Najwyższą Izbą obrachunkową z dnia 29. czerwca 1897,

upoważniające urzędy depozytowe sądów cywilnych w Pradze, Grazu i Tryeście do starania się o nowe arkusze kuponowe do papierów wartościowych znajdujących się w zachowaniu sądowym.

Upoważnia się urzędy depozytowe sądów cywilnych w Pradze, Grazu i Tryeście do starania się o nowe arkusze kuponowe do obligacyi długu państwa i takich innych papierów wartościowych w ich zachowaniu będących, do których nowe arkusze kuponowe wydaje kasa, znajdująca się w siedzibie urzędu depozytowego, a to albo na ustną prośbę stron uprawnionych do odbioru kuponów, albo gdyby spostrzeżono, że strona zaniedbuje o to prosić, z urzędu.

Wystaranie się o kupony utrzymywać ma urząd depozytowy w ewidencji zapomocą osobnego zapisku i winien uwidocznić je w dzienniku depozytowym i w głównej księdze depozytowej — także bez osobnego polecenia sądowego. Zapisek zawierać ma następujące rubryki:

1. numer i nazwa massy;
2. oznaczenie i ilość sztuk papierów (talonów lub dokumentów pierwotnych) wydanych do wystarania się o kupony;
3. rodzaj, numer i kwotę nominalną papieru wartościowego;
4. ilość kuponów zawartych w nowym arkuszu kuponowym i dzień płatności pierwszego kuponu.

W celu odbioru nowych arkuszy kuponowych do obligacyi długu państwa, winien urząd depozytowy wejść w bezpośrednie stosunki z kasą długu państwa w Wiedniu. Zresztą stosują się przepisy rozporządzenia Ministerstwa sprawiedliwości z dnia 18. stycznia 1894, Dziennik rozporządzenia Ministerstwa sprawiedliwości Nr. 2.

Biliński r. w.

Gleispach r. w.

156.

Rozporządzenie Ministerstwa sprawiedliwości z dnia 5. lipca 1897, dotyczące się ustanowienia sądu obwodowego w Maryborku w Styryi.

W skutek Najwyższego upoważnienia z dnia 29. czerwca 1897, ustanawia się na zasadzie ustawy z dnia 26. kwietnia 1873, Dz. u. p. Nr. 62, w okręgu sądu krajowego wyższego w Grazu, sąd obwodowy z siedzibą urzędową w Maryborku dla okręgów sądów powiatowych w Ormużu, St. Lencarcie w Styryi, w Lutomerzu, Maryborku, na prawym i lewym brzegu Drawy, Marbegu, Radgonie górnej, Ptui i Sloweńskiej Bystricy, które odłączają się od okręgu sądu obwodowego w Cylei.

Trybunał ten sprawować ma także sądownictwo handlowe.

Sądy powiatowe maryborskie po lewym i po prawym brzegu Drawy znoszą się a dla ich obszaru ustanawia się sąd powiatowy w siedzibie sądu obwodowego maryborskiego.

Sąd obwodowy maryborski i sąd powiatowy w jego siedzibie ustanowiony rozpocząć mają urządowanie dnia 1. stycznia 1898, z dniem zaś 31. grudnia 1897 zawiesić mają swoje czynności urzędowe sąd obwodowy w Cylei, co do powyższych sądów powiatowych z jego okręgu wyłączonych, tudzież dotychczasowe sądy powiatowe maryborskie po prawym i lewym brzegu Drawy.

Rozporządzenie niniejsze nie narusza właściwości sądu obwodowego w Cylei jako sądu górniczego.

Gleispach r. w.